

[Bertel Dahlgaard.]

skal jeg kun sige, at mine bemærkninger før, som det ærede medlem railede over, var en opfordring til alle, der skal deltage i dette udvalgs arbejde, og det ærede medlem tør sikkert ikke benægte, at det vil være lykkeligt, om opfordringen bliver fulgt, selvom han gør, hvad der er muligt for at mistænkeliggøre både motiverne til udvalgets nedsættelse og selve udvalgets arbejde.

Det ærede medlem hr. Søren Olesen brugte det udtryk, at ingen kan have noget imod, at organisationerne kun tænker på deres egne interesser. Jeg er ganske uenig med ham, og jeg håber rigtignok ikke, denne udtalelse er udtryk for retsforbundets samfundsopfattelse, for det ville være meget uhyggeligt.

Aksel Møller: Jeg har kun nogle ganske få bemærkninger. Den højtærede statsminister citerede, hvad han kaldte mit blomstersprog, og mente, jeg havde sagt: hittegodskontor for tabt ansvar. Nej, jeg sagde: for et bortkastet ansvar. Der er en forskel på de to udtryk, og i denne forskel ligger, hvad jeg måtte anse for at være meningen med det møde, den højtærede statsminister afholdt med erhvervenes repræsentanter, da jeg læste kommentarerne i „Social-Demokraten“'s ledende artikel den 24. november, altså to dage efter, at mødet havde fundet sted.

Jeg tillod mig før at citere et par af de bemærkninger, „Social-Demokraten“ gjorde om dette møde mellem på den ene side den højtærede statsminister og hans ministerkolleger og på den anden side erhvervenes repræsentanter. Det fremgår heraf, at det i alt fald er den ledende artikels mening at lægge ansvaret for, at der ikke sker noget fra regeringens side, over på erhvervene. Det er vist ikke nødvendigt at gentage disse citater; det kunne efterhånden føre til, at man måtte læse denne ledende artikel op i dens helhed. Jeg tror, den højtærede statsminister kender artiklen, og jeg forstår på hans udtalelser nu, at han må ærgre sig over den, for han har nu sagt til os — hvad ingen, såvidt jeg ved, i dette høje ting tidligere er blevet oplyst om — at han ønskede erhvervene velkommen med den bemærkning, at regeringen mødte dem uden planer, og at man derfor heller ikke kunne forvente,

at erhvervene mødte med nogen. Det er efter min mening nyttigt, at erhvervene bliver frifundet for den anklage, som indeholdtes i „Social-Demokraten“'s ledende artikel: at de skulle have nogen som helst forpligtelse til at fremsætte nogen som helst plan. Statsministeren har altså på forhånd fritaget erhvervene for noget ansvar herfor.

Stats- og udenrigsministeren (H. C. Hansen): Jeg tør naturligvis ikke sige, om jeg har udtrykt mig netop på den måde, men det, jeg ville udtrykke, og hvad jeg også håber jeg sagde, er, at jeg sluttede mødet med at henvise til, at jeg indledningsvis havde sagt, at vi ikke mødte med planer og derfor heller ikke kunne forvente, at erhvervene mødte med deres planer. Hvis jeg har sagt det på en anden måde, beklager jeg det; dette var i alt fald, hvad jeg ville have sagt for et øjeblik siden.

Jeg tager til efterretning det ærede medlems bemærkning om et hittegodskontor for et tabt ansvar eller et bortkastet ansvar. Det er vist en smule litteratur, som vi godt kan lade ligge ved en lejlighed som denne. Det kan heller ikke i nogen henseende forrykke mine bemærkninger om, hvilke rum- og pladsforhold det ærede medlem har på et sådant kontor for en ganske betydelig periode. Jeg skal henvise til de bemærkninger, jeg allerede har gjort. De viser, forekommer det mig, ganske klart, at regeringen for sit vedkommende ved, at ansvaret for politiske foranstaltninger eller undladelse af politiske foranstaltninger er et politisk ansvar og ligger hos regeringen i den udstrækning, det ikke ligger hos hele det høje ting.

(Kort bemærkning).

Aksel Møller: Jeg takker den højtærede statsminister, fordi han nu har givet os en sådan fremstilling af sit møde med erhvervene, at der ikke kan blive nogen bebrejdelse tilbage mod erhvervslivet for dets holdning på dette møde.

Til slut vil jeg gerne have lov at gøre den enkelte bemærkning om ordene, at ordet „tabt“ forekommer mig at angå noget, der er sket i al uskyldighed, men at ordet „bortkastet“ gælder noget, der sker som en viljesakt.